

In de RATs

Tragi-komedie van Peter De Pauw

Dit stuk wordt uitgegeven in eigen beheer. Wens je een speeltoelating te bekomen, volg dan onderstaande regeling:

Stap 1: download de speeltoelating voor **In de RATs** op de website <http://sites.google.com/view/toneelstukken>, of vraag ze aan bij de auteur zelf. Vul ze in en verzend ze ondertekend naar de auteur.

Peter De Pauw
Fortbaan 86
2160 Wommelgem
0473/701.389
regisseur@telenet.be

Stap 2: Na ontvangst van een getegentekende versie hebben jullie alvast een kopieer- en speeltoelating voor **In de RATs**. Je kan met een gerust hart de repetities aanvatten.

Stap 3: Ruim voor de aanvang van de eerste publieke vertoning licht je SABAM in om aan de auteursrechten te voldoen, via het indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans'. Meer informatie hierover op www.sabam.be. Indien je groep is aangesloten bij opendoek, kan je ook via opendoek.be een aanvraag indienen.

PERSONAGES:

Marie, runner van het huishouden

Robert, woont bij haar in

Marleentje, woont bij haar in

Pieter, jongeman

Frans, buurman

Emmy, buurvrouw

Kris, de schroothandelaar

Cis, de politieagent, dubbelrol met Kris mogelijk.

DECOR:

De scène stelt de leefruimte voor van het armtierige huis van Marie. Het is er niet echt gezellig, maar de vele rommel en e grote nonchalance geven het geheel een zeer huiselijke sfeer. Verwarming lijkt nergens te bespeuren. Links vooraan staan de televisie en de zetel, zich toegeëigend door Robert. Achteraan links de inkomdeur die rechtstreeks uitgeeft op de straat. In de achterwand links bevind zich de deuropening naar de keuken. De keuken oogt verouderd, maar zeker niet vies, vuil of vettig. Rechts achteraan is de trap naar de slaapkamers toe. De rechterwand bevat achteraan een niet gebruikte deur naar de koer toe. Vooraan rechts staat een hoge, afsluitbare voorraadkast. Voor deze kast staat nog een krukje met daarop een dekentje. Centraal in deze kamer staat de eettafel met stoelen van divers pluimage.

SCENE 1

Robert ligt al de hele tijd in de zetel dik te zijn en te zappen, tegen hoog tempo; we horen de verschillende posten. Hij is één geworden met de zetel en de hypnotiserende beelden en klanken van de televisie. Het enige moment dat hij stopt met zappen is om van zijn flesje bier te drinken. Marleen komt in zichzelf gekeerd zingend en ingetogen dansend binnen vanuit de slaapkamer aan de trap.. Plots stopt ze en luistert. Dan gaat ze naar de buitendeur en doet deze op een kier. Ze ziet de imaginaire poes binnenwandelen. Ze aait haar poes.

MARLEEN Braaf poesje. Ja.

ROBERT Kan dat niet wat stiller? Ik kan mijn eigen niet meer horen zappen. En doet die deur dicht. Straks krijg ik nog kramp in mijnen duim van de kou.

Marleen sluit de deur en neemt haar poes in de armen.

MARLEEN Kom poes. We gaan ergens anders zitten. Hier zijn we niet welkom.

ROBERT Waar blijft Marie? Ik stik van den honger en as ze thuis is duurt het zeker nog een half uur voor dat de patatten gaar zijn.

MARLEEN Marie is gaan werken.

ROBERT Marleentje, Marie heeft geen werk. Marie trekt van 't OCMW.

MARLEEN OCMW is toch ook werk? Ze krijgt er centen voor.

Robert Nu ook niet de moeite. Ik krijg bijkan evenveel.

MARLEEN Maar gij werkt niet.

ROBERT Werken? Werken? Is dat nu zo belangrijk? Ik heb vroeger hard genoeg moeten werken. En nu krijg ik geld van den dop. Trouwens, gij werkt toch ook niet?

MARLEEN Ik werk wel. Ik help de schabben in de supermarkt. Voor een echte job is ik nog te klein, zegt Marie.

ROBERT Te klein? (*Zijdelings*) Te lomp, ja. En waar blijft Marie. Die had al lang terug moeten zijn van 't OC ... van haar werk.

Marie komt binnen en laat de deur openstaan.

ROBERT (*wil Marleen vanuit zijn zetel slaan*) En doet die deur dicht ... of ge krijgt een draai rond uw oren. (*zonder van zijn scherm te wijken*) Godverdomme, mijnen beer begint te grollen.

MARIE Heft uw lui gat dan uit de zetel en ga in de keuken een boterham smeren.

- ROBERT *(Verschiet)* Ah Marie. Zijt ge al thuis?
- MARIE Ja. Juist op tijd precies?
- ROBERT Ge bleef zo lang weg. Ik was net tegen Marleentje aan het zeggen dat ik eens stilaan de patatjes ging schillen.
- MARIE Das lief.
- ROBERT Maar nu dat gij thuis zijt ...
- MARIE Gij hebt toch een goed leven, hé. Heel den dag in uwen luie zetel liggen te liggen en 's avonds uw pootjes onder de tafel en alles binnenschuiven maar. Gratis kost en inwoon.
- ROBERT Goed hé?
- MARIE In sommige omgevingen noemen ze zo iemand een parasiet.
- ROBERT Merci, zenne.
- MARIE Hoe lang is dat al geleden dat gij nog eens vreemd volk hebt gezien?
- ROBERT Elke dag. Hier op TV.
- MARIE Ik lach daar niet mee. Ge zou beter uw lui gat eens opheffen en een job gaan zoeken.
- ROBERT Het is voor mij psychologisch heel zwaar dat ze mij nergens niet willen.
- MARIE Ik kan ze geen ongelijk geven.
- ROBERT En wat hebt ge te klagen? Ik breng toch elke dag zaad in het bakje.
- MARIE Met a zaad kunt ge amper een vogeltje doen zingen.
- ROBERT Gij werkt toch ook niet?
- MARIE Ik kan niet. Ik sukkel met mijne rug. Maar als ik kon dan zou ik zo terug gaan werken. Een echte job en wat discipline zou a goed doen.
- ROBERT Zijt ge zot? Ik ben niet gemaakt om vroeg op te staan en in cravatte naar nen bureau te gaan. Als ge nu evenveel geld zou kunnen verdienen door de hele dag onderuitgezakt in uw zetel te zitten...
- MARIE Zet u maar wat rechter, we hebben bezoek.

- ROBERT Alé, en wie dat?
- MARIE Een jongeman.
- ROBERT Wat? Marie? Gij gaat toch gene vrijer pakken die half zo oud is als gij?
- MARIE Onnozelaar. Ik ben hem onderweg tegengekomen.
- ROBERT Ge pakt toch niet zo maar iemand van straat mee. Wie weet is het wel ne controleur van de belastingen.
- MARIE Hij was aan het bedelen voor wat eten...
- ROBERT Dat moet ik soms ook.
- MARIE ... en ik heb hem uitgenodigd. Hij heet Pieter.
- ROBERT Ja lap. Ik had het kunnen denken. Dan toch alleen maar voor vanavond?
- MARIE Hij blijft logeren.
- ROBERT Marie, dat meent ge niet.
- MARIE Pieter mag blijven zolang hij wil.
- ROBERT Godver ... *(Marie stopt hem)*
- MARIE Gedraagt u maar wat. Een slechte indruk is gauw gemaakt. Zeker in uw geval.
- ROBERT En waar zit die logé? *(Marie doet teken naar Pieter die aarzelend binnenstapt)* En doet die deur dicht, subiet vliegt mijn vogeltje nog buiten.
- MARIE Dit is Pieter. Pieter dit is Robert.
- PIETER *(stil)* Dag mijnheer.
- ROBERT *(die zijn hand stevig vasthoud)* Wat? Ik verstaan u niet. *(Duwt zich los. Tegen Marie)* Wat voor een waterkijken hebt ge nu weer binnengebracht?
- MARIE *(troostend tot Pieter)* Let maar niet op hem. Hij blaft wel hard, maar dat is ook alles. En dit is Marleen. Ze is een beetje ... speciaal, maar verder een vrolijk meisje. Zeg eens dag Marleen.
- MARLEEN Dag Mijnheer. Mijn poes vind je wel aardig.
- PIETER Pardon?

MARLEEN Mijn poes vind je wel lief.

PIETER Poes?

MARLEEN Eens aaien?

PIETER Nee, het is vriendelijk dat ge het aanbiedt, maar even goed, dank je.

MARLEEN *(kinderlijk boos)* Aaien!

MARIE Speel nu maar even mee. Ik leg je het nog wel eens uit.

Pieter aait de onzichtbare kat en heeft zo zijn bedenkingen.

MARLEEN Zie je wel, poes vind je lief. Ze spint.

MARIE Afin. Pieter, zet u maar jongen. Ik ga ondertussen voor het eten zorgen.

PIETER Moet ik helpen?

MARIE Nee. Leert mekaar maar wat beter kennen.

ROBERT *(veert recht, stil, tot Marie)* Die eet toch niet te veel? Subiet is er niks meer voor mij.

MARIE Hoe kan ik dat nu weten? Trouwens gij hebt toch wel wat reserve zeker?

ROBERT Ja lap, ge gaat toch zo niet beginnen zeker?

MARIE Zwijgen.

ROBERT Ja maar...

MARIE Ik wil geen gemor meer horen. Babbelt maar een beetje. Ik ga patatten schellen.
(ze verdwijnt)

ROBERT *(na een lange, pijnlijke stilte, waarin Robert Pieter op haast militaristische wijze keurt)* En wat doet gij zoal voor de kost, jongen?

PIETER Ik heb geen werk.

MARLEEN Ik heeft wel werk.

ROBERT Marleentje, zwijg is als de grote mensen klappen.

MARLEEN Ik ben van het schab. Dank u wel, tot ziens, ik keer tevreden terug. Maar eigenlijk ben ik danseres.

Marleentje danst haar eigen ballet.

ROBERT Marleen, Zwijgen! *(tot Pieter)* Dan dopt ge toch?

PIETER Nee.

ROBERT OCMW?

PIETER Nee.

ROBERT Ik had het kunnen denken. Gij ligt dus heel den dag met u lui gat in de zetel zonder een poot uit te steken? Ge moest beschaamd zijn, teren op andermans kap.

PIETER Nee.

ROBERT Hoe, nee?

PIETER Nee, ik lig niet de ganse dag TV te zien of zo. Ik werk voor mijnen boterham.

ROBERT Oh, ja?

PIETER Ja. Ik loop langs het groot vuil op zoek naar bruikbare spullen die dat ik dan weer aan de man probeer te brengen.

ROBERT En brengt dat iet op?

PIETER Gene vette in ieder geval. Maar sommige dagen heb ik genoeg voor een tas koffie en wat brood. Meestal droog brood ...

ROBERT Ja. Ik verdien genoeg voor vers eten elke dag.

PIETER Wat doet gij dan voor werk?

ROBERT Ik euh ... *(kijk zoekend rond, ziet zetel en TV)* Ik zit euh ... in de media. Ja, ik volg het nieuws op de voet.

PIETER En wat doet ge daar dan mee?

ROBERT Nee, dat is het. *(Om van onderwerp te veranderen)* En euh wat vindt ge dan zoal bij het groot huisvuil?

PIETER Van alles. Wacht ik gaan mijn kar halen. *(hij loopt buiten en komt binnen met een winkelwagentje gevuld met rommel en vodden)* Hier zie, vodden, oud ijzer, ...

ROBERT Is dat alles? Dat is ook gene vette.

PIETER Ik heb hier ook ...

ROBERT Jaja. Halé. Goed. Ik moet nu wel terug naar de televisie. Nieuws ziet ge.

PIETER Ja.

Robert gaat zitten, maar houdt Pieter goed in zijn ooghoek. Pieter kijkt eens rond in het huis en raakt hier en daar wat aan. Dan gaat hij zitten aan de tafel.

ROBERT *(veert recht)* Nee. Niet daar. Dat is mijne stoel.

PIETER Sorry.

ROBERT Eigenlijk is er gene stoel voor a. Maar hier pakt dat krukje ginder maar, neffe de kast. Gaat gij daar maar op zitten.

MARLEEN Dat is het krukje van poes. Maar poes vindt het niet erg dat gij daar op gaat zitten *(ze haalt de poes van het krukje)*.

PIETER *(lacht naar Marleen, dan tot Robert)* Wat is dat eigenlijk met die poes?

ROBERT Och, niet op letten. Ze is een beetje ... gaga. Ze heeft vroeger een kat gehad maar die is al jaren dood. Waarschijnlijk tot spijs gereden hier op de drukke baan.

PIETER Oei.

ROBERT Sindsdien dént ze dat ze een kat heeft. Kunt gij u voorstellen dat wij daar soms zelfs kattenvoer voor moeten kopen. Niet slecht trouwens, precies stoofvlees ...

PIETER En dat van die schabmadam en dat dansgedoe?

ROBERT **Ze vult deeltijds schabben bij de Grand Bazaar. Ze moet wel, anders trekt ze niks steungeld. En dat van dat dansen, dat is weer een van haar nieuwe verzinsels.**

MARLEEN Nietes. Kijk. *(Marleen danst ingetogen ballet. Pieter kijkt vol bewondering)*

PIETER Mooi.

ROBERT Ach ja, zot zijn doet geen zeer.

Net als Robert weer in zijn zetel wil gaan zitten komt Marie binnen met servies en bestek. Ze zet alles op tafel.

MARIE **Zet de tafel is gereed.**

- ROBERT** Laat Pieter dat maar doen, die moet zijne kost nog verdienen.
- MARIE** Maakt dat ge uit die zetel zij. Pieter is godverdomme onze gast. Die moet niks doen voor zijn eten.
- ROBERT** En Marleen?
- MARIE** Robert...
- ROBERT** 't is al goed. *(Marie gaat weer de keuken in)*
- PIETER** Ik zal wel helpen.
- ROBERT** Laat maar. *(imiteert)* “Gij zij een gast. Gij moet gene poot uitsteken” ... Ik zal het wel doen. *(doet dit snel en met veel lawaai. Reactie Pieter en Marleen)* Na, moet ze daar na zo over zeuren. Hoe kan ik mij nu concentreren op de TV? Subiet verga de wereld en heb ik het nog niet eens gezien.
- Robert gaat weer in zijn zetel zitten. De postbode steekt de brieven door de brievenbus. Ze vallen op de grond.*
- PIETER** Ik denk dat de postbode geweest is.
- ROBERT** Ik heb het wel gehoord.
- PIETER** *(raapt de brieven op)* Waar moet ik ze leggen?
- ROBERT** *(zonder van de TV af te wijken)* Zijn die voor u? Nee. Dus blijft daar met u poten af. Kom, geeft ze maar hier. *(hij krijgt ze en bekijkt ze halvelings)* Rekening, rekening, reclame, voor Marie, Ah hier zie, een brief van de VDAB. Een loonsverhoging waarschijnlijk. *(scheurt hem open)* Geachte heer, Wij zijn tot de vaststelling gekomen dat bla, bla, bla ... oei. Dat klinkt niet goed.
- PIETER** Wat is er?
- ROBERT** Moeit u niet.
- PIETER** Sorry, ik wou alleen maar helpen.
- ROBERT** Wat kunt gij mij nu helpen? Gij kent mij niet en andersom.
- PIETER** Als ge me ni zegt wat er in staat, kan ik zeker niks doen.
- ROBERT** *(leest)* ... U staat al lang op de lijst van langdurige werklozen. U wordt vriendelijk verzocht om spontaan een job te zoeken. Zoniet zullen wij u

verplichten, op door ons toegezonden sollicitaties in te gaan. Indien u ook daar geen gehoor aan geeft wordt u van de lijst geschrapt. Hoogachtend ... (*verfrommelt de brief en gooit hem weg*) Zeveraars.

PIETER Ik zou daar toch mee oppassen.

ROBERT Voor wat? Als of dat die komen zien of ik naar een job aan 't zoeken ben.

PIETER Die hebben wel connecties met die bedrijven waar dat die u naartoe sturen.

ROBERT Serieus?

PIETER Als gij niet komt, krijgt ge geen geld meer.

ROBERT Maffia, dat is het. Allemaal ene pot nat.

PIETER Ik denk dat ge best doet wat dat ze vragen en een goei job gaat zoeken.

ROBERT Och, ik zou begot niet eens weten wat voor goei jobs dat er zijn.

MARLEEN In GB schabben vullen is goeie job.

PIETER Bijvoorbeeld. Ik kan u wel laten zien wat voor jobs dat er nog zijn.

ROBERT Ah ja?

Pieter gaat naar zijn winkelwagentje en haalt er na enig zoekwerk een krant uit.

PIETER Hier zie. Jobadvertenties.

ROBERT Maken ze daar tegenwoordig ook al reclame voor? Wie wilt dat nu kopen?

PIETER Dat moet ge niet kopen, dat komt ge overal tegen. De meeste mensen bezien dat niet eens, maar soms staan daar plezante dingen in.

ROBERT Plezant? Wat is er nu plezant aan een job? Het enige wat da'k ik weet is dat een job MOET.

PIETER Een goeie job MOET ge niet doen, die WILT ge doen. Alé, wat hebt ge vroeger geleerd?

ROBERT Op school in ieder geval niks. Ik ben meer de man van de levensles. Ik leer op straat.

PIETER Zo'n diploma zoeken ze niet. Wat zou de graag doen?

ROBERT Het liefst zo weinig mogelijk, ha, ha!

- PIETER** Gene tijd voor grapjes. Dan schieten we niet op. Zo kan ik u niet helpen.
- ROBERT** Dat heb ik u godverdomme toch al van in het begin gezegd. Met die zever. *(keert zich af in zijn zetel)*
- PIETER** En fin, ge moet het zelf weten. Hier is de gazet. Leest eens wat van die jobadvertenties. Misschien vind ge iets dat u interesseert.
- ROBERT** Straks misschien. Ik zien wel.
- PIETER** Het is a geld.

Marie komt binnen met een kookpot.

- MARIE** Wat hoor ik daar over geld?
- ROBERT** Niks.
- PIETER** Robert moet een job gaan zoeken of hij vliegt van de dop af.
- ROBERT** Moet ge dat na echt verraden?
- MARIE** Dat is ni verraden. Dat is informatie die da'k ik MOET weten. *(tot Robert)* Vertel!
- ROBERT** Och, niks. Ik hem een brief gekregen, da's al.
- MARIE** Wat voor brief?
- ROBERT** Ze zeggen dat als ik geen sollicitaties doen, ik gene dop meer krijg.
- MARIE** Begint dan maar sito-presto te zoeken.
- PIETER** Dat heb ik hem ook gezegd.
- MARIE** Dat is heel slim van a.

Marie verdwijnt weer in de keuken. Als ze weg is:

- ROBERT** Febbekak.
- PIETER** Merci, ik zal a nog eens helpen. Maar, euh, trekt uwe plan.
- ROBERT** Ja maar nee. Alé, komt mij nog een beetje helpen. Hé?
- PIETER** Maar ge gaat meewerken deze keer, hé?

ROBERT Ja, ja.

Pieter slaat de krant open en begint te zoeken en voor te lezen.

PIETER Wacht effe. Hier. Is dees niks voor a? “Klusjesman gezocht voor onmiddellijke indiensttreding”.

ROBERT Onmiddellijk? Is er niks waarvan dat ze zeggen, begint maar als ge goesting hebt?

PIETER Dat is toch normaal. Die mannen betalen niet voor niks te doen.

ROBERT Spijtig. Daar ben ik pertang heel goed in.

PIETER Ja. Dat zal wel... Of deze: schilder, behanger, binnenhuisdecorateur. Geen diploma vereist.

ROBERT Ik weet niet. Misschien.

PIETER Gelieve uw sollicitatiebrief te richten aan ...

ROBERT Moet ‘k ik een brief schrijven?

PIETER Dat is toch normaal. Mensen willen weten wie dat er interesse heeft.

ROBERT Ik zal ze dat wel persoonlijk gaan zeggen.

PIETER Dat is den tweede stap. Eerst een brief en als die brief goed is, moogt ge eens komen babbelen.

ROBERT Die stellen toch geen moeilijke vragen?

PIETER Die stellen vragen over de job. Of dat ge ervaring hebt, waarom dat ge bij hun wilt werken, ... moeilijk gaat dat niet zijn.

ROBERT Ik weet niet.

Marie komt terug binnen met de aardappelen.

MARIE Mannekes, aan tafel. De patatten zijn gereed.

ROBERT *(veert recht en stormt naar tafel)* Dat wier tijd. Ik vergaan van den honger.

Iedereen komt aan tafel. Pieter zet zich op het krukje, naast Marleen.

MARIE Robert. Is dat na beleefd?

- ROBERT** *(Die al voor zichzelf aan het uitscheppen is)* Wat?
- MARIE** Pieter op het krukje laten zitten.
- ROBERT** Ah, ik dacht ge over het eten ging zagen.
- MARIE** Waarom hebt ge uwen stoel niet aangeboden?
- ROBERT** Ik heb hem dat aangeboden, maar hij wou niet. Trouwens, ik heb na al uitgeschept voor mij.
- MARIE** En dan?
- PIETER** Nu kan ik toch moeilijk nog van plaats wisselen.
- MARIE** Pieter, komt gij maar op mijne stoel zitten.
- PIETER** Da hoeft niet hoor. Ik zit hier goed.
- MARIE** Oké, laat het u smaken.
- PIETER** Merci, Marie. Smakelijk allemaal.
- Allen** *(behalve Robert)* Smakelijk.
- Ze eten.*
- PIETER** Marie, het is lekker stoofvlees.
- MARIE** Merci, jongen. Moet gij nog wat hebben.
- ROBERT** Ja.
- MARIE** Gij hebt al genoeg in uw kas geslagen.
- ROBERT** Ik moet goed eten.
- MARIE** Voor wat? Voor nog een grotere pens of wat? *(Pieter lacht)*
- ROBERT** Lacht maar. Stel dat we in oorlog komen. Dan is er niks meer. Kom. *(Hij krijgt slechts een klein beetje)* Is dat al?
- MARIE** Dat is al meer dan genoeg voor u. We hebben trouwens een mondje meer nu.
- ROBERT** Spijtig.

- MARIE** Ik heb zelfs nog een verassing.
- ROBERT** Verassing? Wat?
- MARIE** Ik heb dessert meegenomen.
- ROBERT** Oh, lekker, dessert. Zeg, waarom eigenlijk? Gij zij toch niet jarig of zo, want van mij moet ge geen cadeau verwachten.
- MARIE** Ik zijn niet jarig. Ik heb taart meegebracht om te vieren dat we een gast hebben.
- ROBERT** Dat is straf. Ik ben hier alle dagen te gast en voor mij ...
- MARIE** Dit is voor echte gasten.
- ROBERT** Amai! Wat een geluk dak een plaatsje heb overgehouden. Wat is het?
- MARIE** Ongeduldige. Wacht maar tot dat iedereen zijn bord leegheeft.
- MARLEEN** Ik ben bijna klaar, Marie.
- MARIE** Das flink hoor meisje. Je bordje helemaal leegeten, hé?
- ROBERT** Anders wil ik wel een handje toesteken, hoor.
- MARIE** Zij nu eens kalm.
- ROBERT** Ik kan daar toch niks aan doen dat Marleentje zo traag eet.
- MARLEEN** Ge moet goed knabbelen. Dat is goed voor den buik.
- ROBERT** Vrouwen!
- PIETER** Naar het schijnt werkt dat inderdaad beter. Als ik niet veel eten heb, eet ik ook altijd trager ... dan heb ik meer genot van de smaak.
- ROBERT** Ik heb altijd genot van eten.
- MARIE** Maar veel smaken zult gij wel niet. Het is opgeslokt voor dat het uw tong raakt. *(Pieter lacht hartelijk, Marie geniet van haar mop)*
- ROBERT** Ja, lacht gij maar, Pieterke.
- MARIE** Beleefd blijven hé. Of ge krijgt geen dessert. *(Robert bliksemt Pieter dood)*
- MARLEEN** Ik is klaar.

ROBERT Eindelijk. Alé, waar blijft dien dessert?

MARIE Eerst afruimen. *(ze begint er aan)*

PIETER Ik help wel mee.

MARLEEN Ik ook.

ROBERT Ik zou ook wel willen helpen, maar na mijn eten moet ik altijd eventjes blijven zitten, zodat het wat kan zakken. Ik zal ondertussen wel wat nadenken over wat een goei job is voor mij. Ik zal wel eens in die krant snollen. Trouwens afruimen is een vrouwenjob.

MARIE *(komt uit de keuken met een doos)* Hier is den dessert.

ROBERT mm toert. Doe snel open.

MARIE Kalmeert na is. Of het is de laatste keer dat ik dessert meeneem.

ROBERT Subiet is de slagroom zuur geworden. *(de doos gaat open)* Ah, 't zijn patekes. Voor mij dat choeke.

MARIE Eerst onze gast. Ik heb er genoeg mee. Dan kan iedereen kiezen. Wat zal het zijn?

PIETER Oh, mij maakt dat niet uit. Ik lust wel veel.

ROBERT Kom geeft mij dat choeke dan maar. *(hij graait in de doos en gaat met zijn choeke in zijn zetel zitten).*

MARIE Gij zijt toch een varken.

ROBERT *(knort)* Ja, maar wel een varken met een choeke.

Iedereen neemt een pateke. De burens, Frans en Emmy komen binnen. Frans is een volgzaam type en dat is ook nodig bij moeial en taterwater Emmy.

ROBERT Het is niet waar hé.

EMMY Zeg, wat zijde gulle aan het eten? Dat zijn toch geen patekes? En het is nog niet eens zondag. Marie, zijt gij jarig?

MARIE Nee, we hebben een gast. Dit is Pieter. Pieter, onze burens Frans en Emmy.

PIETER Aangenaam *(steekt zijn hand uit, geen reactie)*

EMMY Ik had al gezien dat er iemand nieuw binnengekomen was. Er zitten precies nog twee patekes in de doos?

ROBERT Ja en?

MARIE Moeten jullie ook een pateke hebben?

ROBERT Dat meent ge toch niet?

MARIE Gij hebt uw chouke toch? En wij hebben ook allemaal iets. Waarom niet?

ROBERT Ik zou er nog wel een opkunnen.

MARIE Gij zou heel de doos opkunnen, gij. *(terwijl ze de patekes geeft)* Zet jullie eventjes.

EMMY Nee Merci. De Frans heeft juist een nieuwe broek aan. En die willen we niet vuil maken aan jullie stoelen, hé Frans.

FRANS Euh, ja, euh...

Emmy schrokt haar pateke naar binnen. Frans is een veel tragere eter.

MARIE *(Na een tijdje)* Smaakt het Frans?

EMMY Dat zal wel zeker.

FRANS Dank u.

EMMY Zeg, en van waar komt die nieuwe?

MARIE Ik ben hem onderweg tegengekomen.

EMMY Pakt gij iedereen zomaar binnen die ge op straat tegenkomt. Wie weet wat voor vreemd volk er allemaal rondloopt deze dagen.

ROBERT Dat heb ik ook gezegd, maar ze wou niet luisteren.

EMMY Ik heb aan a toch niks gevraagd?

ROBERT Hela, staat hem er nog op?

EMMY Marie ge moet daar met oppassen. Een dief is van geen leugen vies. Voor dat ge het weet is hij er met al uw geld vandoor.

MARIE Welk geld?

- PIETER** Ik zocht een onderdak en eten. Marie was zo goed om mij dat te bieden. Voorlopig, tot er een uitweg is.
- ROBERT** Ja, zijn kas goed volslagen en het dan aftrappen.
- PIETER** Ik heb wat problemen die ik eerst wil laten rusten.
- EMMY** Wat heb ik u nu gezegd? Een vent met problemen. Ik zou dat toch niet vertrouwen. Wie weet zit er een bende achter hem aan. Kom Frans we zijn weg.
- FRANS** En mijn pateke dan?
- EMMY** Pakt dat maar mee voor thuis. We blijven hier niet langer bij potentiële criminelen.
- ROBERT** Hebt ge uw eigen al eens gezien?
- EMMY** Beleefd blijven, hé. Of ik zet hier geen poot meer binnen.
- ROBERT** Als dat zou kunnen.
- EMMY** Kom Frans. Salut
- FRANS** Dag allemaal. Tot de volgende keer. En merci voor het pateke.
- MARIE** Ja, dat is graag gedaan, Franske.
- Bij het buitengaan loopt Emmy tegen de kar.*
- EMMY** Wat staat dat karreke met rommel hier te doen?
- PIETER** Dat is van mij. Ik verzamel spullen.
- EMMY** ‘k had het kunnen denken, ne voddemarchant.
- PIETER** Ik raap van de grond wat ik kan gebruiken.
- EMMY** Heeft u moeder u nooit geleerd dat ge niks ...
- PIETER** Ik heb geen moeder.
- EMMY** Ik dacht het al. Man die kar stinkt. Die stinkt nog harder dan de Robert. Komaan Frans we zijn hier weg, voor dat die stank in mijn kleren kruipt.
- FRANS** Alé, salut dan.

Frans en Emmy gaan naar buiten.

ROBERT Kunt ge da na geloven? Die komen hier zomaar binnenvallen en ons patekes opeten.

MARIE Zwijgt na in godsnaam eens over die patekes. Of da's de laatste keer dat ik er meeneem.

ROBERT Nee, ik, euh, ik zwijg al.

MARIE Pieter, wat doet die kar hier eigenlijk binnen? Daar is geen plaats voor.

PIETER Robert vroeg er achter.

ROBERT Subiet heb ik het nog gedaan.

MARIE Zet dat dan terug buiten, als ge wilt. *(af in keuken)*

PIETER Dat kan niet. Er zitten dingen in die niet nat mogen worden.

ROBERT *(ongeïnteresseerd)* Die paar vodden of zo.

PIETER Nee, dat geeft niet. Maar ik heb er iets inzitten waar ge wel interesse voor gaat hebben.

ROBERT Een paar lege flessen? Ha.

PIETER Beter.

ROBERT Volle flessen. Ha, ha.

PIETER Beter. Ik heb een videospeler gevonden.

ROBERT Een video?

PIETER Ja, wacht ik pak hem even. *(hij gooit alles uit zijn wagentje en haalt de video boven)* Hier Se.

ROBERT *(Robert graait hem uit Pieters handen)* En marcheert die nog?

PIETER Dat euh...Ik weet het niet.

MARLEEN Dan kunnen we tekenfilms zien van Bambi.

ROBERT Zwijgt eens meisje. De grote mensen zijn aan het praten. Alé, wie smijt er nu een video weg, en dan nog met doos en al?

PIETER Een mens doet soms rare dingen.

Marleen zingt “video wilt de radio daar” op de tune van “video killed the radio star”. Ze gaat naar de keuken.

ROBERT En lag die zomaar op straat?

PIETER Euh...Ja. Eigenlijk was hij zo maar voor het oprapen.

ROBERT Zeg, wacht is. Ge hebt hem toch niet gepikt, of zo?

PIETER *(wordt kwaad)* Gepikt, gepikt. Voor wie houdt gij mij eigenlijk. Sinds de momet dat ‘k ik hier binnen kwam had gij het niet hoog op met mij. Na kan ik normaal veel verdragen, maar mij vals beschuldigen dat gaat wel heel ver... Als ge iemand van iet wilt beschuldigen, zorgt dan eerst dat ge een bewijs in uw pollen hebt. Kom, geeft hem maar terug. Gij kunt toch niets doen met gestolen goed.

ROBERT Nee!

PIETER Jawel. Geef terug!

ROBERT Nee.

PIETER Laat los. Die is van mij. Ik zet hem wel terug op straat.

ROBERT Ik zei dat maar om te zwansen hoor. Ik zal hem is gauw installeren. Gepikt! *(Lacht vals)* En gij geloofde mij? Zwanske hé, zeg. Kom helpt eens eventjes.

Pieter en Robert sluiten tijdelijk vrede. Ze installeren samen de video, waarbij Robert de baas speelt en vertelt wat Pieter moet doen. Het zoeken naar de juiste bedrading en posten gaat gepaard met het nodige geknoei. Marie komt terug binnen.

MARIE Toch plezant, als de kindjes schoon braaf samen spelen ...

SCENE 2

Robert zit in de zetel met een pint en wat chips. Hij bekijkt steeds hetzelfde nieuws of weerbericht op video. Hij vindt het fantastisch. Op den duur zegt hij het bericht mee.

ROBERT “...een hogedrukgebied schuift over de azoren...” een hogedrukgebied schuift over de azoren...” Ja Sabientje. Gij moogt uw hogedrukgebied wel eens tegen mijnen buik aanruisen.

Marleen komt zoekende binnen.

MARLEEN Poes, poes, poes...

ROBERT Lap, daar hebt ge ze weer. Sabientje, ik gaan u even moeten pauzeren, schat. Ik verstaan niet meer wat ge zegt. Voila, se. Tot subiet. Hey, Marleen, kunt ge niet ergens anders gaan lawaai maken.

MARLEEN Poes is weg.

ROBERT Wel, ga poes dan zoeken. Misschien is ze onder een auto gelopen, of hangt ze met haar halsbandje aan de takken van de bomen. Hier zit ze in ieder geval niet.

MARLEEN Mij roepen als ge ze ziet hé.

ROBERT Jaja. *(Marleen verdwijnt naar buiten)* Zo se Sabientje. A ventje is er terug. Ge waart iets aan het zeggen over uw hogedrukgebied...*(drukt op play)*.

MARIE *(komt binnen)* zeg, ge hebt al honderd met uw weerbericht. Sinds ge die video hebt komt ge nog minder uit uw zetel.

ROBERT Fantastisch gewoon. Nu kan ik alles tegelijk zien. En als er niets op tv is, zie ik een video. Ge moet trouwens eens nieuwe banden gaan kopen.

MARIE Hebt gij geld? *(Robert reageert niet)* ik heb geen geld voor die zever.

ROBERT Zever, zever. Dat is een godsgeschenk. Zit er niks meer in het gezamenlijk sigarenkistje?

MARIE Als gij er niks bij in steekt, dan is dat rap leeg.

ROBERT Ja, lap.

MARIE Hoe zit dat feitelijk met die job van u?

ROBERT Goed zeker? Ik heb morgen een interview met een interim kantoor. Die hebben gezegd dat ze iedereen die wil aan een job kunnen helpen.

MARIE Alé, vooruit. Ik ben benieuwd.

Pieter komt binnen met zijn winkelwagentje.

MARIE Hier hebt ge uw reddende engel.

PIETER Hallo. Zeg, na heb ik veel gewandeld. Ik voel mij voeten bijkan niet meer.

MARIE En hebt ge veel gevonden?

PIETER Ach ja. Gewoon zaken. Oud papier. Wat kinderspeelgoed. En een sixpack cola.

MARIE Cola?

PIETER Ja, hier.

MARIE Is dat niet gevaarlijk? Wie weet wat voor vuiligheid zit er allemaal in.

PIETER Nee hoor.

MARIE De plastic zit er nog rond. Pieter, jongen, gaat gij nu vertellen dat ge zes volle flessen cola hebt gevonden?

PIETER Ja?

MARIE Dat kan toch niet. Wie is er nu zo lomp om volle flessen cola weg te smijten.

PIETER Ja, euh ...

ROBERT Iemand met veel geld en weinig dorst.

PIETER *(gered)* Voila.

MARIE En die video? Ge gaat me toch niet vertellen dat ge die echt op straat hebt gevonden.

PIETER Jawel.

MARIE Eerlijk?

PIETER Zeg, jullie zijn allemaal tegen mij. Een arme sukkelaar aanvallen is niet moeilijk, hé. Na doen ik eens iet voor mijne medemens. Stank voor dank.

ROBERT Over stank gesproken...in de vuilbakken roeren is ook geen kosjere bezigheid, precies.

PIETER Als ge hem niet moet hebben, geeft hem dan terug. Dan gooi ik hem wel terug de straat op, of verkoop ik hem verder.

ROBERT Nee, ik zwansde maar. Maar ge stinkt wel.

MARIE Pakt gij subiet maar een baddeke. (*serieus*) Pieter, nu moet ge eens goed naar mij luisteren. Als ge zegt dat ge hem niet hebt gestolen, dan geloof ik u. Maar o we als ik er op uit kom dat ge liegt. Dat zal uwen besten dag niet zijn. Kijk in mijn ogen.

PIETER Ik heb die video niet gestolen.

ROBERT Ja? Ik heb toch mijn bedenkingen.

PIETER Moet ik hem komen halen?

ROBERT Maar alé, ik geef u het voordeel van de twijfel.

MARIE Dit gezegd zijnde, zand erover. Maar, Pieter jongen, laat die kar in het vervolg eens buiten staan. Er is hier echt geen plaats.

Pieter draait maar stoot bij het buiten rijden op Marleen die wil binnenkomen. Hij moet terug naar binnen met zijn kar.

PIETER Wel meisje, een wandeling gaan maken.

MARLEEN Ik is poes kwijt.

ROBERT Pieter, let maar niet op haar. Die is compleet Mesjoche. Een onzichtbare poes vindt ge niet zo snel.

MARLEEN Ik is poes kwijt!

PIETER Ja?

MARLEEN Poes weggelopen. Poes zoeken.

PIETER Ikke?

MARLEEN Pieter mee zoeken.

PIETER Wel ja meisje. Ik zal mee zoeken. Waar wilt ge beginnen. Hebt ge al in de slaapkamers gekeken?

ROBERT Gij zijt al even zot als zij.

PIETER Ziet gij maar voort video.

Pieter en Marleen verdwijnen naar boven.

MARIE Uw kar... ach laat ook al maar.

Robert springt recht en kijkt of Pieter effectief weg is. Dan tot Marie.

ROBERT Ge gaat die in het oog moeten houden.

MARIE Hoe? Ik dacht dat ge hem geloofde?

ROBERT Ikke? Nog gene seconde. Ge hebt weer wat binnengehaald.

MARIE Dat lijkt mij nochtans een eerlijke gast. Hij is toch heel vriendelijk.

ROBERT Alé, Marie, waar zit a verstand? Die jongen die deugt niet, dat druipt er toch gewoon af. De criminaliteit staat in zijn ogen te lezen.

MARIE Pieter is toch gene crimineel. Hooguit een kruimeldief. Die doet toch geen vlieg kwaad.

ROBERT Ik zou hem mijne portemonnee niet durven toevertrouwen.

MARIE Daar zit veel in zeker?

ROBERT Ge weet wat ik wil zeggen.

MARIE Gij denkt dus dat onze Pieter die video en die flessen cola gepikt heeft?

ROBERT Nee, ik zen daar zeker van.

MARIE Dan moeten we naar de politie stappen. Die video moet dan terug naar zijn eigenaar. Straks zijn we allemaal medeplichtig en vliegen wij het gevang in.

ROBERT *(ziet zijn video alweer verdwijnen)* Rustig. Kalm. Ja zo simpel is dat allemaal niet. Ge kunt hem toch niet zomaar in het gevang laten zetten zonder bewijzen. Ge moet hem op heterdaad betrappen. En dat zal voor die video dus al niet meer kunnen.

MARIE Gij geeft hem dus het voordeel van de twijfel?

ROBERT Nee gij. Ik geloof hem voor gene centimeter. Maar ge kunt niks beginnen tegen dat soort criminelen. Die gaan langs de ene deur de Begijnenstraat binnen en komen er onmiddellijk langs de ander weer uit. En dan komen ze wraak nemen.

MARIE Overdrijft ge na niet een beetje, Robert?

ROBERT Nee. De Jaak, die kent ge toch?

MARIE Ja.

ROBERT Wel, dat is ook zo één van die loslopende potentiële wraaknemers.

MARIE De Jaak zit toch in den bak?

ROBERT Ja, ja, maar waarom? Omdat hij er al is terug uit was geweest. En toen heeft die geprobeerd de “nieuwe vriend” van zijn ex een koppeke kleiner te maken. En het eerste wat dat die gaat doen als die terug vrij komt binnen 20 jaar, is terug naar die vent gaan om een kogel door die zijn lijf te schieten.

MARIE Pieter is toch niet zoals de Jaak. Dat is appelen met peren vergelijken. Pieter is hoop en al een klein garnaal bij de Jaak.

ROBERT Met die mannen kunt ge niet voorzichtig genoeg zijn.

Marie En toch geloof ik dat hij de waarheid spreekt.

ROBERT Wie is er de lompe, zeg? Waarvoor nu?

MARIE Ik weet het niet. Een gevoel.

ROBERT Ja lap, vrouwen en hun gevoel. Daar kunt ge ook niks mee aanvangen.

MARIE We zullen zien...

ROBERT We zullen inderdaad zien...wie gelijk heeft.

Pieter en Marleen komen terug de trap af.

Robert Sst, daar hebt ge ze. Houdt hem maar in het oog.

PIETER Nee Marleen, ik vrees dat we poes niet zullen vinden.

MARLEEN Ik wil poes (*huilt*).

PIETER Marleen, ik denk dat poes niet meer terug komt.

MARLEEN Ik wil poes (*huilt*).

PIETER Dat gaat niet gaan, meisje.

MARLEEN Moet gaan.

- PIETER** Ja, euh, wacht eens, ik heb een idee (*loopt naar buiten*).
- MARIE** Ziet eens hoe lief hij omgaat met Marleen. Noemt gij dat een dief?
- ROBERT** Volgens mij gaat hij nu een beetje verder in de straat een kat pikken.
- MARIE** Doet na niet onnozel. Zoiets doet ge toch niet.
- ROBERT** Ik zou er toch niet van verschieten.
- MARIE** Marleentje, doe die traantjes eens weg.
- MARLEEN** Maar poes...
- ROBERT** Poes is dood, Marleen. (*Marleen huilt*)
- MARIE** Och, hier, "mijnheer tactvol". SST, kom maar eens hier bij mij in de zetel zitten.
- MARLEEN** Ik wil poes terug.
- MARIE** Luister, lieve schat. Ik heb nooit een poes gehad, maar ik had vroeger wel een hondje.
- MARLEEN** Ja?
- MARIE** Ja. En op een dag zag ik dat hondje zijn koffer aan het pakken was. Waar ga je naartoe, vroeg ik? Ik ga naar de hemel, zei hij. En wat neem je allemaal mee? Mijn honddekentje, een bot voor onderweg, en alle leuke herinneringen aan hoe we samen speelden. En een paar dagen later was mijn hondje op reis vertrokken. Ik heb het nooit meer terug gezien. Maar hij was zijn koffertje vergeten. Ik riep nog, maar hij kwam niet meer terug, nooit meer. Toen ik het koffertje opendeed stak er een briefje in. Lieve Marie, ik heb wel mijn koffertje gemaakt, maar dat was niet voor mij. Mijn dekentje en bot heb ik niet meer nodig, en het koffertje met herinneringen is voor jou.
- MARLEEN** Komt poes dan nooit meer terug?

Marie schudt neen. De burens, Frans en Emmy, komen binnenvallen en bemerken de bedrukte sfeer.

EMMY Amai, zeg, is er hier iemand doodgevallen? (*Marleen spurt huilend naar de kamer*) Wat heeft dat wicht?

ROBERT Als ik a zien zou ik ook beginnen schreeuwen.

- EMMY** Frans, zegt daar eens iets tegen?
- FRANS** Ja, ik, euh, zeg Robert, dat is niet schoon hé...
- ROBERT** hoor ik iets.
- FRANS** Ik euh, zei dus ...
- ROBERT** *(staat recht uit zijn zetel)* Hoor ik u nog?
- FRANS** Nee, nee. 't Is niks.
- ROBERT** *(gaat terug zitten)* Ha! Wat een vijg.
- MARIE** Marleentje is wat verdrietig, das al.
- EMMY** Van een zottin kunt ge moeilijk anders verwachten. Manisch depressief noemen ze dat in de vakterminologie.
- MARIE** Voor wat is het?
- EMMY** Mag een buurvrouw niet eens goedendag komen zeggen?
- FRANS** Ja, goedendag.
- ROBERT** Voila, na ge dat gezegd hebt, salut. Merci voor het komen.
- EMMY** Als het zo zit. Kom Frans, als ze niet willen weten waar we naartoe gaan, dan vertel ik niet dat ge mij een bontmantel ga kopen.
- MARIE** Dat meent ge niet?
- ROBERT** Frans, na wist ik dat ge een sloef waart. Maar een bontmantel? Gij moet toch alleen maar de portemonnee open houden zo dat zij met haar klauwen er in kan graaien.
- FRANS** Nee, ik wil dat echt voor haar kopen.
- ROBERT** Ze heeft u goed gebrainwashed, jongen. Goed bezig.
- EMMY** Hoort ge dat, Frans. Die weet niet wat liefde is.
- ROBERT** Pfft. Als liefde is: "bontmantels kopen voor trezebezen" dan moet ik niks weten van de liefde.
- EMMY** Komaan Frans, we zetten hier gene voet meer binnen.

ROBERT Laat ons hopen. Dag Frans, Dag Emmy.

FRANS Ja, tot de volgende zeker.

EMMY En ge moogt die nieuwe aanwinst van u toch wat meer in het oog gaan houden. Ik zie die constant het huis uitsluipen. Die doet altijd zo stiekem. Precies of hij mag door niemand gezien worden. En 's nachts is dat eens zo erg.

ROBERT Hebt gij niks beter te doen dan de hele tijd ons voordeur in het oog te houden? Gij slaapt precies ook niet veel. Niet moeilijk dat ge zo'n wallen onder uw ogen hebt.

EMMY Marie, ge zijt gewaarschuwd. Kom Frans. We zijn hier weg. We gaan een nertsmantel kopen. (*doelend op de kar van Pieter*) En staat die mestpacht hier nu nog? In wat voor een buurt zijn wij komen wonen? Salut.

FRANS De goeie dag verder.

Frans en Emmy verdwijnen

ROBERT (*naar de deur*) Stoefkont. (*tegen Marie*) Dat is toch niet te geloven

MARIE Ik weet niet, een bontmantel...

ROBERT Begint niet hé.

MARIE Ik droomde daar vroeger ook altijd over. Ik zou daar heel goed met staan.

ROBERT Voor dat geld kunt ge al veel videobanden kopen.

Pieter komt binnen.

PIETER Waar is Marleentje?

ROBERT Hier zie, mijnheer "Lange Vingers".

MARIE Marleentje is boven. Ze was nog wat verdrietig.

PIETER Gaat ze eens halen, ik heb een verassing voor haar.

ROBERT Nog meer gestolen goed.

PIETER Een verassing.

MARIE Een verassing?

PIETER Alé, gaat ze nu halen. Subiet is mijn verassing het afgeboid.

PIETER Ja, wacht, ik ben zo terug.

Pieter loopt weer naar buiten.

ROBERT Ik ben benieuwd.

Pieter komt moeizaam binnen, met bij hem een geitje. Robert lacht luid, Marie weet geen blijf met zichzelf.

PIETER Hier zie.

MARIE Dat meent ge toch niet?

PIETER Daar zal Marleentje wel van opknappen.

ROBERT Is dat niet een beetje te groot om een poesje te zijn? Ik denk dat gij ook gene krak waart in biologie.

PIETER Hebt ge ze al geroepen?

ROBERT Poesie Meiheih, kom bij meiheih, ...

MARIE Pieter dit, dees, ..., dat kan niet.

PIETER Waarom niet?

MARIE Zo een beest kunt ge toch niet in huis halen.

PIETER Waarom niet? Das toch schattig?

MARIE Dat kan gewoon niet. Dat beest stinkt, dat is niet proper, dat vreet de oren van uwen kop.

PIETER Dat heeft enkel gras nodig.

ROBERT Ziet gij hier gras groeien? Na wist ik dat er iets mis was met u, maar dat het zo erg was...

PIETER Ga Marleentje maar halen. Ge zult zien dat ze heel gelukkig mee is.

MARIE Pieter, ik denk niet dat het zo slim is om die geit aan Marleentje te geven.

PIETER Gulle kunt zoiets niet appreciëren. Haalt Marleentje en ge zult zien dat 't maske helemaal opfleurt.

- MARIE** Wij appreciëren dat wel. Maar een geit. Pieter. Dat gaat toch niet. Waar moet dat beestje slapen?
- PIETER** Op het bed van Marleen, juist gelijk haar poesje.
- ROBERT** Ik zien die geit al elke avond den trap doen. Slaap wel.
- MARIE** En wat gaat die eten?
- ROBERT** Van mij kreeg die gene ene kruimel.
- PIETER** Overschotjes.
- ROBERT** Niks van.
- ROBERT** En zo'n beest. Da pist en da kakt waar dat da staat.
- PIETER** Ik zal er wel elke dag mee gaan wandelen in het park. En als ik niet kan, dan gaat Marleentje zelf.
- ROBERT** Ze zullen u zien komen.
- PIETER** *(op het beteuterde af)* Ik wil alleen maar Marleentje gelukkig maken.
- MARIE** Ik weet het, jongen. Ik vind dat heel lief van a. Maar beest moet hier weg.
- PIETER** Ik kan ze ook niet terugdoen.
- ROBERT** Gepikt zeker?
- PIETER** Nee manneke, nee. Ik heb die met mijn eigen spaarcentjes gekocht bij een boer in de buurt.
- ROBERT** Ja, ja.
- PIETER** Ja. En als ge mij niet geloofd legt ge uwe kop er maar bij neer. Die boer zal nogal lachen als ik er terug sta met zijn geit.
- ROBERT** En iets anders kont ge niet kopen? Een nieuwe kat of een konijn of zo?
- PIETER** Het is een geitenboer, gene kattenboer of konijnenboer. Daarbij, Marleen wil haar poes terug, niet een andere kat.
- MARIE** Pieter. Die geit kan hier niet blijven.
- PIETER** Wat moet ik er dan mee doen? Ik kan ze echt niet terug doen. Marie?

MARIE **Dat weet ik ook niet.**

ROBERT *(wrijft over zijn buik)* **Ik weet nog wel een plekje.**

PIETER **Nee, barbaar. Marie wat moet er gebeuren.**

MARIE **Ge beseft toch ook dat heel het huis binnen de kortste keren vol geitenkeutels ligt.**

PIETER **Ik kuis dat wel op.**

ROBERT **En zo'n geit stinkt gelijk de pest.**

PIETER **Dat is bij een bok.**

MARIE **Ook wel wat bij een geit.**

PIETER **Ik kan ze toch niet op straat laten ronddolen. Wie weet loopt ze onder een auto.**

MARIE **Hier blijft ze niet.**

PIETER **Ja, lap, en nu?**

Robert slaat nogmaals veelbetekenend op zijn buik.

MARIE **Ja ik weet niet. Misschien is Roberts voorstel nog niet zo slecht.**

PIETER **Ja? Ach, doe ze maar dood. Als ik ze niet aan Marleentje mag geven, heb ik er toch ook niks aan.**

ROBERT *(veert recht. Wrijft in zijn handen)* **Oehoe. Kom ik zal dat varkentje wel wassen. Alé, ge weet wel.**

MARIE **Ik wist niet dat gij zo hevig kon zijn.**

ROBERT **Voor eten, alles. *(hij verdwijnt met de geit)***

Pieter zucht.

MARIE **Ik vind dat heel mooi van u.**

PIETER **Dat ik mijn geit laat opeten.**

MARIE **Ja, nee. Dat ge er uw spaarcentjes voor over hebt om Marleen te troosten.**

PIETER **Zou ze het leuk gevonden hebben, denkt ge?**

MARIE **Ik denk het wel. Maar het is praktisch niet haalbaar.**

PIETER **Jammer, hé.**

MARIE **Ja.**

PIETER **Maar ja. We houden er wel een stevige brok vlees aan over.**

MARIE **Ik weet wat we gaan eten, vanavond.**

PIETER **(lachend) Kip?**

MARIE **Onnozelaar.**

SCENE 3

Iedereen zit aan tafel. Op de tafel staat een grote ovenschotel met een groot stuk vlees in (de geit). Er staat ook een fles cola. Marleen is nog een beetje treurig. Marie loopt nog wat over en weer naar de keuken.

ROBERT Duurt het nog lang? Ik heb honger.

MARIE Gij hebt altijd honger.

ROBERT Ja, ja, maar nu staat het klaar voor mijne neus. Klaar om in mijn mondje geschoven te worden. Wie had dat gedacht, dat wij nog geitenvlees zouden eten.

MARLEEN Geiten zijn schattig.

PIETER Ja lap, maak het mij nog maar wat moeilijker.

MARIE Pieter.

PIETER Ge ziet toch dat ze er gelukkig mee zou zijn. Ik had ze beter wel gegeven.

ROBERT Daar is het nu wel wat laat voor. Ik zal er wel gelukkig mee zijn. Kom, snij er maar eens een goed stuk af voor mij. Ik zal de bewijzen eens rap doen verdwijnen zie.

Pieter wil zich oprichten en kwaad maken op Robert.

MARIE Pieter! Kalm. Dit is ook niet nodig.

ROBERT Ja Pieterke. Pakt een goed stukje vlees. Dan vergeet ge uw miserie.

MARIE Robert!

ROBERT Wat? Bij mij helpt dat altijd.

Het eten is in tussentijd geserveerd. Robert valt meteen aan.

MARIE Smakelijk.

P & Marl Smakelijk, Marie.

Er wordt verwoed gegeten. Tijdens de maaltijd geeft Robert enkele steken die door Pieter en Marie met boze blikken worden onthaald. Voorbeelden:

ROBERT Weet ge wat ik eens wil doen? Een sik laten groeien ...

ROBERT Wij hebben volgens mij nood aan een klein autootje. Een geitje of zo ...

ROBERT Ik zag er overtijd ene op TV dansen. Amai, die maakte nogal eens bokkesprongen ...

Als de maaltijd zo goed als binnen is:

ROBERT Van al dat vlees krijgt ge wel dorst. Pieter, weet ge, ge zou de volgende keer eens een paar flessen wijn moeten pikken.

Pieter vliegt Robert in de haren. Hij gooit Robert met stoel en al tegen de vlakke en begint er op te slaan.

ROBERT Hé, kalm aan.

PIETER Smeerlap. Rotzak!

Pieter is hevig. Robert moet het onderspit delven tot Marie de twee kemphanen uit elkaar trekt.

MARLEEN Geen ruzie ... pijn ... *(ze duikt in elkaar).*

MARIE Marleen! *(tot de heren)* gij daar in de hoek en gij in uwe zetel. *(Marie kalmeert Marleen)*

ROBERT Dief...

PIETER Ik ben geen dief!

ROBERT Nee?

PIETER Nee! Ik dacht dat ge mij geloofde?

ROBERT Nog in geen duizend jaar.

PIETER Ik ben geen dief.

ROBERT Bewijs het dan.

PIETER Dat kan ik niet. Maar toch is het waar. Gij zij gewoon jaloers op mij dat ik zo een mooie dingen te pakken kan krijgen.

ROBERT Pakken, pikken ... een dief dus. Ik dacht het al vanaf den eerste moment dat ge hier een voet binnen zette.

PIETER Schijnheilige kloot.

ROBERT Beleefd blijven hé. Of ik zal mijn boekje eens gaan opendoen bij de politie.

MARIE Ge gaat er nogal een figuur slaan. Gij kunt ook niets bewijzen.

ROBERT Dat moet ook niet?

MARIE Dat moet wel. Iemand is onschuldig tot het tegendeel is bewezen. Dus houdt uw babbel maar toe. (*Robert mokt. Pieter is blij met zijn overwinning, steekt zijn tong uit naar Robert.*) En gij moet niet zo opvliegerig zijn. Kalmeert alletwee maar een beetje.

Frans en Emmy komen binnen.

FRANS Dag allemaal.

MARIE Hier zie, de Frans.

ROBERT (*ontgoocheld*) ... en Emmy is er ook bij ... het eten is binnen en er zijn geen patekes vandaag.

EMMY (*paradeert met haar nieuwe bontmantel*) Wat vind ge er van?

ROBERT Ik heb u altijd al een dood beest gevonden.

EMMY Wat zegt ge?

ROBERT Dat het hier stinkt naar rotten hond.

MARIE Hij is anders wel schoon.

PIETER Hij ziet er zacht uit.

ROBERT Hoeveel katten hebben ze daarvoor moeten villen? Wat kost dat spel?

EMMY Dat kunt gij toch niet betalen.

ROBERT Dat vraag ik niet. Wat kost hem?

FRANS 250 euro

ROBERT ZOT!

PIETER Amai dat is duur.

ROBERT Dat is schandalig.

EMMY Zoals ik al zij, voor luizen als jullie is dat inderdaad veel geld. Maar voor mijne Frans is dat twee keer niks.

- FRANS** bah...
- EMMY** Ziet ge. Trouwens zo een duur cadeau krijgt ge ook niet zomaar, dat moet ge verdienen.
- ROBERT** En gij hebt dat verdiend? Met wat? Op uw rug gaan liggen en een paar honderd man op u laten kruipen?
- EMMY** Nee onbeschofte boer. Mijn ventje ziet mij graag.
- ROBERT** A ventje ligt onder de sloef.
- FRANS** Ik heb dat graag gedaan.
- ROBERT** Hoor hem. "Ik heb dat graag gedaan". Dat moet ge zeggen van die van a zeker?
- MARIE** Robert...
- ROBERT** Wat? Ik mag de waarheid toch zeggen zeker?
- MARIE** Laat het maar zijn. Kom laat ons de tafel afruimen, dan kunnen we afwassen.
- FRANS** Moet ik even helpen?
- EMMY** Frans, we zijn weg. Gij denkt toch niet dat we hier andermans vol gezeverd bestek gaan aanraken zeker?
- MARIE** Alé, salut dan?
- PIETER** Dag mijnheer, madam.
- FRANS** Dag iedereen.
- EMMY** Kom Frans. *(ze verdwijnen)*
- ROBERT** 250 euro...daar kunt ge al heel wat patekes van kopen.
- MARIE** Laat ons nu de tafel maar afruimen.
- Allen ruimen de tafel af. Als Robert terug in de zetel wil gaan zitten, roept Marie uit de keuken.*
- MARIE** Robert, het is uwen toer om af te drogen.
- Robert verdwijnt mokkend in de keuken.*

PIETER En Marleen. Hebt ge poes al gevonden?

MARLEEN Poes blijft weg.

PIETER Ik denk het ook.

MARLEEN Ik is niet meer huilerig om poes. Poes is in de hemel.

PIETER Ja?

MARLEEN Dat weet ik met mijn hoofd en voel ik met mijn hart.

PIETER Dat is mooi Marleen. Wat denkt ge, gaan we nog een avondwandeling maken? Dan kan ons eten wat zakken.

MARLEEN Is goed. *(Hij loopt naar de keukendeur)* Pieter is lief.

PIETER *(roept in de keuken)* Wij gaan wandelen. Tot straks.

Ze verdwijnen. Robert komt uit de keuken.

ROBERT Jaja, Marie, het is al goed. Zeg, altijd werken, werken, werken. Een mens mag nog geeneens even rusten.

MARIE *(van uit de keuken)* Ge doet de hele dag niks anders.

ROBERT Nee? Ik ben nochtans vandaag naar 't OCMW gegaan. Dat was toch een serieuze wandeling.

MARIE Dat is hier vlak achter den hoek. En dan zijt ge nog met den tram gegaan.

ROBERT Maar ge kunt niet zeggen dat ik vandaag niks gedaan heb.

MARIE Nee, vandaag nu een toevallig niet. Maar voor de rest zou ik een beetje hulp in het huishouden best kunnen gebruiken.

ROBERT Zeg, gij doet precies of ik uwe vent ben.

MARIE Laat het uit.

ROBERT Dat denk ik ook. Ik moet geen vrouw hebben.

MARIE Nee?

ROBERT Nee. Zo een gelijk Emmy zeker? Laat het uit hé. Of een gelijk gij. *(Marie werpt hem een boze blik toe)* Alé, ge weet wel, ik bedoel, ...ja zeg, laat maar al.

MARIE Vrouw of geen vrouw, ge zou toch wel eens wat meer mogen doen voor uwe kost.

ROBERT Wat kan ik in godsnaam nu doen?

MARIE Eens wat kuisen, stof afdoen...

ROBERT Hier ligt toch geen stof?

MARIE Nee?

ROBERT Ik zie dat niet.

MARIE Ik zal het eens op video opnemen. Dan zult ge dat wel zien.

ROBERT Das goed dat ge dat zegt. Ik moet het nieuws nog zien.

MARIE Doet al op. Ik gaan naar boven, eerst nog wat lezen en dan slapen.

ROBERT Slaapwel.

MARIE Slaapwel.

Marie gaat af. Robert zet de video op en begint terug te spoelen. Hij zapt ondertussen. Marleen komt alleen binnen.

ROBERT Wel, Marleentje. Met de Pieter gaan wandelen?

MARLEEN Ja. Ik ben terug. Ik ga slapen.

ROBERT Oké. Tot morgen.

MARLEEN Morgen.

PIETER *(komt binnen)* Zo zie, weer een frisse neus gehaald.

ROBERT Uw oude neus was inderdaad versleten.

PIETER Is er nog iets op TV?

ROBERT Ik ging juist het nieuws zien.

PIETER Bah, als er nu een ding is dat ik niet graag zien. Geen films?

ROBERT Voor een film ga je maar naar de cinema. Ik gaan naar het nieuws zien.

PIETER Als het zo zit, ga ik slapen.

ROBERT Gij ook al. Dat gaat hier vroeg stil zijn vandaag.

PIETER Ja, ik moet er morgen vroeg uit. De vuilkar wacht heus niet op mij om het groot vuil weg te halen.

ROBERT Nee. Voor de prijs van de zakken mogen ze dat ook wel doen.

PIETER Over daarstraks? Zand er over?

ROBERT Ja zeker?

PIETER Tot morgen?

ROBERT Ja...

Robert wacht tot Pieter weg is en loopt dan tot aan de trap om te horen hoe Pieter de deur van zijn kamer dichtslaat. Hij wrijft in zijn handen en haalt een pintje uit de kast. Hij laat het zich smaken.

ROBERT Eindelijk stil. Alé, hier komt het nieuws.

Robert bekijkt het nieuws en geeft commentaar op de actualiteit. Het buitenland spoelt hij door.

ROBERT Nu nog het weerbericht. Sabientje!

LEZER “Wij onderbreken deze uitzending even voor een opsporingsbericht. Het parket en de politie van Antwerpen zijn op zoek naar een man die op zaterdag 1 oktober 2005, een diefstal pleegde in de elektronicaketen Vandenborre in Berchem. De feiten gebeurden net voor sluitingstijd. Op deze videobeelden van de bewakingscammera is duidelijk te zien hoe hij aan de haal gaat met enkele toestellen.

Er kon een portret worden gemaakt van de dader: Het betreft een man van zo’n 25 jaar oud, normaal gebouwd, en ongeveer 1m70 groot. Hij heeft bruin krullend haar, bovenaan, mogelijk met gel en opgeschoren aan de slapen. Hij had een Antwerps accent.

Hij droeg een donkere jas, vermoedelijk een zwarte vest, en een donkergrijze broek. Hij verplaatste zich met een damesfiets. Was u getuige van de feiten of heeft u iets verdachts opgemerkt op het beschreven traject, of herkent u de man op de robottekening, gelieve dan dringend contact op te nemen met de onderzoekers via het gratis nummer 0800/91.119

ROBERT *(veert recht en spuugt zijn mond vol bier uit)* Godverdomme.

PAUZE.

SCENE 4

De volgende morgen. Robert slaapt in de zetel voor de spelende televisie. Pieter kijkt constant of de kust veilig is en is aan het onderhandelen met een onbekende figuur, Kris. Het is niet echt duidelijk waarover het gaat en wat er juist allemaal besproken wordt.

KRIS Voor tweehonderd pak ik ze mee.

PIETER Doe nu niet onnozel. Voor zo'n goede merchandise? Er is niks aan. Ge zou bijna zeggen dat ze nieuw zijn.

KRIS Ik ben ook van plan ze als nieuw te slijten. Driehonderd.

PIETER Ge weet dat ze op de markt meer dan het dubbele opbrengen. Dan brengen ze u meer op dan mij ...

KRIS Ik vind dat geen probleem.

PIETER ... terwijl ik er al het werk voor heb gedaan.

KRIS Kom, noemt dan uwe prijs.

PIETER Vijfhonderd.

KRIS Komaan, realistisch blijven, hé. Straks pak ik er niks meer op.

PIETER Vierhonderd, en dat is mijn laagste bod.

KRIS Kan er echt niks af?

PIETER Het stof misschien, maar ik blijf bij mijn prijs.

KRIS *(denkt even na)* Oké. Deal.

PIETER Goed. Ze staan buiten in mijn winkelwagentje. Pakt ze maar ineens mee.

KRIS Ik zet mijnen auto efkes dubbel. Dan kunnen we alles in mijn koffer laden. Momentje.

Kris gaat zijn wagen halen. Pieter kijkt even rond of, zowel binnen als buiten, de kust veilig is. Kris toetert als hij voor staat. Pieter loopt naar buiten en laat de deur open staan. Enkele tellen later komen ze samen terug binnen.

KRIS Ik wist niet dat ze zo zwaar waren.

PIETER Dan krijgt ze zeker waar voor uw geld. En nu dokken.

KRIS Goed. Hier. Honderd, twee, drie, vierhonderd.

PIETER Merci.

KRIS Komaan, er beweegt daar iets. Ik ben hier weg.

Robert wordt wakker. Schijnbaar betrapt verdwijnen beide figuren. Robert ziet hen niet. Marie komt de trap af en verdwijnt in de keuken.

ROBERT *(aan de trap)* Marie! Marie!

MARIE Ja, wat is er?

ROBERT *(schrikt zich een hoedje)* Serieuze problemen. *(geen reactie)* Marie!

MARIE Zeg, Robert. Gij hebt ook in uw bed gepist zeker? Zo druk zo vroeg in de morgen. Ik slaap nog half.

ROBERT Maakt dat ge hier zij.

MARIE Eerst een tas koffie zetten.

ROBERT Daar hebt ge geen tijd voor.

MARIE Er is altijd tijd voor koffie.

ROBERT Maakt dat ge hier zijt.

MARIE Ik moet dringend weg. Wat is er zo dringend dat het niet kan wachten op een tas koffie. Trouwens, gij moet vandaag naar dat interview. Gaat uw eigen eens eerst klaarmaken.

ROBERT Dat kan wachten.

MARIE Nee, dat kan niet wachten. Ga iets deftig aandoen. Anders komt ge nog te laat op dat gesprek en dat is wel het laatste wat ge nodig hebt om een goeie indruk te maken.

ROBERT Ja, maar ...

MARIE tut, tut maken dat ge aangekleed zijt.

Robert stormt naar boven. Ondertussen gaat Marie koffie zetten, maar Robert stormt in een vingernip weer naar beneden. Hij zal zich beneden verder omkleden.

ROBERT Marie! Marie! Ik ben er al.

- MARIE Wat is er nu zo dringend?
- ROBERT Marie, Pieter is een crimineel.
- MARIE Ben je er weer? Hoe dikwijls moet ik het nog zeggen. Gij trapt door, jaloerse bok. Ik ga een tas koffie halen.
- ROBERT Als het enkel jaloezie was ... tot daar aan toe. Ik weet het zeker.
- MARIE Ja, ja.
- ROBERT Nee serieus. Pieter heeft die video gepikt. Ik weet het zeker.
- MARIE Dat heb je vorige keer ook al gezegd.
- ROBERT Ik kan het bewijzen.
- MARIE *(komt geïnteresseerd terug)* Ja?
- ROBERT Ik heb Pieter op TV gezien. Pieter is een gezocht crimineel. Er was een opsporingsbericht van de politie en ze hebben gezegd dat hij die video heeft gepikt.
- MARIE Wat zeiden ze? *(persifleert)* “Robert, ge hebt gelijk, Pieter heeft die videospeler voor u gepikt”
- ROBERT Zwanst maar ja. Hier zie, ik heb het bewijs op video.
- Robert spoelt de band terug en laat een deeltje horen. Hij bevriest op de robotfoto.*
- ROBERT Ziet ge het. Dat is hem.
- MARIE Hij trekt er wel een beetje op.
- ROBERT Op trekken? Als twee druppels water!
- MARIE Die vent heeft een snor.
- ROBERT Die heeft hij nadien afgeschoren, voor ge hem ontmoet hebt.
- MARIE Die neus is ook anders. En hij heeft een andere haarkleur.
- ROBERT Dat is maar een robotfoto. Daar kunnen fouten opzitten.
- MARIE Ik denk dat er op u ook fouten zitten.
- ROBERT Ik bel de politie.

- MARIE Dat doet ge niet.
- ROBERT A nee? En waarom niet?
- MARIE Omdat ge het niet zeker weet. Die jongen zijn reputatie is naar de knoppen als gij hem aangeeft.
- ROBERT En dan?
- MARIE En dan? Gij vergeet dat die jongen nog een heel leven voor zich heeft. Als gij hem nu naar de bak stuurt, is hij getekend voor het leven. Dan blijft hij op het slechte pad.
- ROBERT Pffft.
- MARIE Trouwens, mijnheer. Als ge de politie belt zijt ge uwe video ook kwijt. Dat beseft ge toch?
- ROBERT Verdomme! Maar als ik dat lief vraag aan de politie mag ik hem misschien houden.
- MARIE Op heling staan zware straffen.
- ROBERT Lap, geeft me nog een schuldgevoel.
- MARIE Wie het schoentje past ... Ik ga koffie zetten.
- ROBERT Waar zit hij?
- MARIE Weet ik veel. Hij is deze morgen waarschijnlijk weer vroeg vertrokken om de vuilkar voor te zijn.
- ROBERT Die is zijn sporen gaan uitwissen ja.
- MARIE Robert, doe niet kinderachtig.
- ROBERT Die had nog wat duistere zaakjes op te knappen.
- MARIE Robert ... Ik ga koffie zetten. *(af)*
- ROBERT Lap. Ik zit hier met een crimineel opgezadeld en van Marie mag ik niks doen. Ik moet nadenken. Ik moet iets doen? Maar wat? Verdomme, ik weet het niet. Als ik niks doe, worden we allemaal beschuldigd van medeplichtigheid of zo. Als ik wel iets doe, haal ik de woede van Marie op mijn hals. Ik wil niet naar het gevang, maar als ik Marie tegen krijg kan ik mezelf beter laten opnemen.

Op dat moment komt Pieter binnen.

PIETER Ha, Robert, al wakker? Ge ziet er zo chique uit ...

ROBERT Hier is hem, het paljaske. Kom vent, met u ben ik nog niet klaar.

PIETER Wat heeft dat te betekenen?

Robert grijpt Pieter vast. Deze worstelt zich los. Er ontstaat een gevecht en geloop rond de tafel. Robert krijgt Pieter te pakken en sluit hem op in de voorraadkast. Pieter slaat op de deur.

PIETER Laat me er uit.

ROBERT Geen denken aan.

PIETER Laat mij hier uit.

ROBERT Neen.

PIETER Waarom?

ROBERT Dan kunt ge alvast wennen aan gevangen zitten.

PIETER Laat me er uit. Wat heb ik u misdaan?

ROBERT Ge hebt mij medeplichtig gemaakt.

PIETER Wat?

ROBERT Ik ben geen crimineel.

PIETER Ik ook niet.

ROBERT Zal wel niet.

PIETER Echt, ik zweer het.

ROBERT Ik heb u op TV gezien. Gij zij een dief en ik bel de politie.

PIETER Ik ben geen dief en laat me er uit. *(bonkt op de deur)*

MARIE *(komt uit de keuken)* Wat is dat hier allemaal voor een kabaal? Wat is hier allemaal al de hand?

ROBERT *(gaat voor de kast staan)* Niks. Moest gij niet dringend weg?

Pieter slaat op de deur

MARIE Wat is dat?

ROBERT Niks.

Pieter slaat nogmaals op de deur. Robert hoest tijdens het gebonk.

PIETER Marie!

MARIE Wat is dat?

ROBERT Niks.

MARIE Doet die deur eens open.

ROBERT Waarom? Ge hebt hier toch niks uit nodig?

MARIE Doet open! Of het zal uwen besten dag niet zijn.

Robert doet plichtsbewust open. Pieter vlucht achter Marie.

PIETER Idioot! Gij zij getikt man ...

MARIE Kalm. Wat is er gebeurd?

PIETER Die zot hier valt mij aan en sluit mij op in de kast.

ROBERT Ik heb u gezien op TV.

PIETER Gij ziet te veel TV gij. Uw stoppen slagen door. Gij zij niet goed bij uwe kop.

ROBERT Gij zij een dief.

MARIE Kinderen, zwijgt nu eens twee minuten. Robert, waarom sluit gij Pieter op in de kast?

ROBERT Hij is een gevaar voor de maatschappij.

MARIE Begint ge er weer, ja? Ik dacht dat we daar al uit waren?

ROBERT Het is hem.

MARIE Het is hem niet.

ROBERT Het is hem wel.

PIETER Wie ben ik?

- MARIE Het is hem niet. En zwijgt nu. Waar haalt ge het in uwe kop. Ge moest beschaamd zijn. Wie sluit er nu iemand op in een kast?
- ROBERT Ik.
- PIETER Ik heb het toch gezegd, hij is geschift.
- MARIE Zwijgt gij ook maar even.
- PIETER Waarom? Ik heb niks misdaan. Of gelooft gij mij ook niet misschien?
- MARIE Jawel.
- ROBERT Alé, Marie. Ge hebt die foto toch ook gezien? Of hebt gij pellen voor uw ogen.
- MARIE Beleefd hé, jongen.
- ROBERT Och ja, trek maar weer partij voor een ander.
- MARIE Nog één woord en ge kunt buiten wat gaan afkoelen.
- ROBERT Ik vind het gewoon niet eerlijk.
- MARIE Goed. Gaat gij maar even onder mijn ogen uit. Maakt dat ge hier buiten zijt en dat ge naar dat job interview gaat. Ik wil u de eerste tijd hier niet meer zien.
- ROBERT Alé, Marie...
- MARIE Buiten! *(ze wacht af. Robert druipt langzaam af)*
- ROBERT Och jong, ge hebt geluk. Als Marie niet was binnengekomen had ik u goed wat lappen verkocht. Ik vertrouw u niet. Vanaf nu, hou ik u in de gaten, dag en nacht. Ik zou niet meer gerust slapen als ik u was ... *(Robert gaat af, maar komt terug binnengelopen)* Pff, dief, dief! Het zal wel gene vette zijn. Pikken is niet moeilijk, dat kan het kleinste kind. Ge moet er niet fier op zijn. Een van de dagen maakt ge een fout. Dan loopt ge tegen de lamp en hebt ge prijs. En dan zal iedereen zien dat ik gelijk heb. Ha, ge zult wel zien! *(af)*
- PIETER Blijf maar even weg. Ge moet niet direct terug komen.
- MARIE Pieter. Gij gaat ook niet vrijuit.
- PIETER Hoe? Wat? Ik heb hier toch niks misdaan?
- MARIE Nee? Kom, ga even zitten. Wij moeten eens dringend praten.
- PIETER Ik heb niks te zeggen.

- MARIE Ik denk het wel.
- PIETER Wat moet ge dan weten?
- MARIE Wie dat gij eigenlijk zij. Ik heb u in die week dat ge hier zij, nog niet veel over uzelf horen vertellen.
- PIETER So what?
- MARIE Gij ziet er mij een brave jongen uit, maar niemand komt zomaar in de goot terecht.
- PIETER *(na lange stilte, rustig)* Ik ben geen dief.
- MARIE Dat weet ik jongen, ik geloof je.
- PIETER Echt?
- MARIE Ja. Ik wil echt geloven dat gij een goede jongen zijt. Ik wil daar niet aan twijfelen. Maar door zo mysterieus te zwijgen wordt ge er niet geloofwaardiger op.
- PIETER Ik heb niks te vertellen.
- MARIE Iedereen heeft iets te vertellen: de waarheid.
- PIETER De waarheid kan mij gestolen worden.
- MARIE De waarheid kan pijnlijk zijn, maar wint altijd.
- PIETER De leugen is soms mooier. Ik heb gebroken met mijn verleden. Ik begin aan mijn eigen waarheid nu.
- MARIE Ik luister.
- PIETER Niks van. Gij vertelt mij toch ook niks over uw verleden?
- MARIE Wat wilt ge weten? Ik ben Marie, eigenlijk heet ik Maria, maar zoiets devoot krijgen ze hier niet over hun lippen. Ik ben de jongste uit een gezin van vier broers en twee zussen. Het was altijd gezellig bij ons thuis, een echte zoete inval. Ons vader was een fiere oorlogsvrijwilliger, die rechtvaardigheid altijd hoog in het vaandel droeg. Ik heb dat met de paplepel in gegoten gekregen. Mijn moeder was de liefste vrouw van de hele wereld. Toen mijn moeder stierf begon ons vader te drinken, en schulden te maken. Veel schulden. Alle kinderen, behalve bibi hier, waren al lang het huis uit. Ze hebben zich allemaal laten onterven. Ik heb tien jaar lang voor ons vader gezorgd. Toen ook hij stierf van een kapotte lever, heb ik dit huis geërfd, samen met zijn schuldenberg. Ik kon het niet over mijn hart krijgen om mijn ouders de rug toe te keren. En dat is toch ondertussen al zo'n twintig jaar geleden.

PIETER En Robert? En Marleen?

MARIE Marleen is niet mijn dochter. Marleen is een zwerfkat, verstoten door haar moeder. Ze mankeert iets, er valt niet veel aan te doen, maar ze is gelukkig,

PIETER Als ze haar poes heeft.

MARIE *(lacht zacht)* Als ze haar poes heeft ... En Robert ...

PIETER Die mankeert ook iets.

MARIE Soms denk ik van wel, ja.

PIETER Is dat uwe vent?

MARIE Robert is niet mijne vent, laat het uit, ik ben nooit getrouwd geweest. Hij stond hier op een dag, gewoon, voor de deur. Heeft van stad naar stad gezworven maar vond nergens een thuis. Hij was een eenzaam man. Ik heb hem binnen genomen.

PIETER Chique.

MARIE Voldoende?

Pieter knikt.

MARIE Nu gij.

PIETER *(Na een lange stilte)* Ik ben een maand geleden thuis weggelopen. Ik heb geen moeder, nooit gehad. Alleen een vader. Papa was streng, te streng. Ik mocht niks, ik kon niks. Als ik dan eens iets deed was het nooit goed voor hem. Ik kon in zijn ogen nooit iets goed doen. En als ik mijn mond opendeed, begon het pas. Altijd was hij aan het roepen en tieren. Dan kreeg ik slaag. En als ik me verzette kreeg ik er nog wat bij. *(pauze)* Ik pikte het niet langer. Na de zoveelste ruzie heb ik mijn besluit genomen. Ik ben groot genoeg om op mijn eigen benen te staan. Dus heb ik wat spullen bijeen gepakt en ben ik het afgebold. Gedaan met slagen. Ik heb al mijn spaarcenten afgehaald en ben vertrokken. Kijk!

Hij haalt een grote prop biljetten uit zijn jaszak.

MARIE Stop dat maar gauw weg.

PIETER Dat en al wat in mijn winkelwagentje ligt is alles wat ik heb. Niet dat het veel waard is. Ik heb niet veel nodig.

MARIE Waarom loopt gij dan op straat?

- PIETER Ik heb mijn studies niet afgemaakt. Mijn vader wou ze niet betalen. Ik heb geen job dus ook geen geld om een studioke of zo te betalen. Het enige zaad dat er in het bakske komt is door wat ik vind te verkopen aan een oudijzermarchant of een vent die rommelbeurzen doet.
- MARIE En die video, die heb je dan met je eigen centen gekocht?
- PIETER Nee. Die is eigenlijk van mijn vader, afin van mij. Papa had hem voor mij gekocht, maar ik heb er nog nooit één ding mee mogen opnemen. Ik heb gewoon meegenomen wat van mij was.
- MARIE Daar kan ik niet veel op aanmerken.
- PIETER En die cola en die geit heb ik wel zelf gekocht. Ik wou jullie een plezier doen. Jullie hebben het niet breed.
- MARIE Jij wel?
- PIETER Ik ben gewoon heel blij dat ik bij jullie mag blijven. Ik hoef verder niets dan een gewoon gezinnetje waarbij ik me thuis kan voelen. Hier heb ik voor het eerst echt een moeder. Hier ben ik echt gelukkig.
- MARIE Ge moogt blijven zolang ge wilt.
- PIETER Merci. *(ze geven een innige knuffel)* Dat heb ik mij al altijd afgevraagd.
- MARIE Wat?
- PIETER Hoe het voelt in de armen van een moeder.
- MARIE En hoe voelt het?
- PIETER Goed. Warm, teder, geborgen ...
- MARIE Robert gaat verschieten.
- PIETER *(lost Marie plots)* Ik heb hem niks meer te vertellen.
- MARIE We gaan dat tegen Robert moeten zeggen. Hopelijk kalmeert hij dan.
- PIETER Geen denken aan.
- MARIE De waarheid, weet ge nog?
- PIETER Ik heb niet graag dat ge het hem verteld.
- MARIE Ik ga het ook niet vertellen. Gij gaat dat doen.

PIETER Ja tarara. *(Hij loopt naar zijn kamer)*

MARIE Pieter!

SCENE 5

Pieter en Marie zitten aan tafel te wachten. Er is enige tijd verstreken sinds de bekentenissen van Pieter, en Marie heeft Pieter overhaalt om alles aan Robert te vertellen. Deze is sinds hij is buiten gestuurd echter spoorloos.

PIETER Kom, ik zit hier al lang genoeg. Ik ben weg.

MARIE Blijft nu toch nog eventjes.

PIETER Waar blijft die nu?

MARIE Ik weet het niet. Ik ben wel wat ongerust. Die is nog nooit zolang van huis geweest.

PIETER Als hij nog lang wegblijft, vertel ik hem niks meer. Ik zal hier wel moeite doen.

MARIE Misschien kan hij er ook niks aan doen. Overmacht ...

PIETER Dit zit op café. Dat weet ge toch zo. Die heeft die job niet gekregen en nu is hem zijn verdriet aan het verdrinken. Subiet komt die hier strontzat thuis en dan zal het uiteindelijk allemaal mijn schuld zijn.

MARIE Neen. Dat heeft hem mij al eens gelapt en dat was zijn beste dag niet.

PIETER Zolang hij maar niet naar de politie is.

MARIE Daar ben ik zeker van.

Er wordt op de deur geklopt.

MARIE Wat is dat nu voor zever. De deur is open!

De deur gaat open en Robert wordt binnengebracht door een politieagent, Cis, gekend door Marie. Robert kijkt schuldig. Pieter is in paniek.

PIETER Ja lap. Ik zei het nog. *(tot Robert)* Judas! Vuile verrader.

MARIE Pieter, zij kalm. Cis? Wat is hier allemaal aan de hand?

AGENT Ik denk dat Robert hier het best kan uitleggen wat er gebeurd is.

PIETER Ge moet hem niet geloven. Ik ben onschuldig.

AGENT Gij misschien wel, maar mijnheer hier heeft het een en ander moeten verklaren.

MARIE Robert? Wat is hier gaande?

- ROBERT Ik ... zucht ... en ben op heterdaad betrapt.
- MARIE Met?
- ROBERT De politie heeft mij daarstraks van de garage van de burens afgeplukt toen ik hun raam daar wou openen.
- MARIE Wat doet gij op het dak van de garage van Frans en Emmy?
- AGENT Wij hebben Robert op heterdaad betrapt bij wat het inbreken in de woning van uw burens.
- PIETER Robert, een ordinaire dief. Ha! Wie laatst lacht best lacht. Wie laat er zich nu betrappen.
- MARIE Zwijgen gij.
- AGENT Robert verklaart dat hij niks heeft gestolen, maar de burens verklaren wel dat er een bontmantel vervreemd is uit hun woning.
- MARIE Robert?
- ROBERT Ik heb echt niks gepikt. Ik was zo pissed op de Pieter dat ik dacht: wat hij kan, kan ik ook, en beter. Ik had helemaal niet de bedoeling iets te pikken. En als ik iets zou meenemen, zou ik het onmiddellijk terugbrengen.
- PIETER Dat zeggen alle dieven.
- ROBERT Alé, Cis, ge kent mij nu toch.
- AGENT Juist daarom dat ik het allemaal zo raar vind.

Frans en Emmy komen binnengestormd.

- ROBERT Na zijn we compleet ...
- EMMY Waar zit die dief?
- AGENT Madam, wat komt u hier doen?
- EMMY Die flik van bij ons is juist vertrokken en ik zag de politiecombi hier voor de deur staan, dus dacht ik, ik zal de dader eens gaan identificeren.
- AGENT Mag ik u vriendelijk vragen dit pand te verlaten? U hebt hier niets te zoeken.

EMMY Het zal nog eens niet. Die crimineel heeft wel mijne echte nertsen bontmantel gepikt en hier ergens verstoopt. Komaan Frans, we gaan hem zoeken.

ROBERT Ik heb echt niks gepikt en verstoopt.

EMMY Aha, ge hebt hem al doorverkocht?

ROBERT Nee.

EMMY Dan is hij nog hier. Komaan Frans, we gaan hem zoeken.

MARIE Jullie verzetten geen poot tot hier schuld bewezen is.

EMMY Marie, houd u nu niet van den domme. Hij is op heterdaad betrapt bij ons op het dak.

PIETER Met dien bontfrak in zijn pollen?

EMMY Ja, euh, ...

FRANS Nee. Dat niet.

PIETER Dus volgens jullie heeft Robert eerst diene frak ...

EMMY Nertsen bontmantel!

PIETER ... diene frak dus, gepikt, die komen verstoppen bij ons, en is hem dan terug op jullie garage gekropen om een tweede keer in te breken?

EMMY Ja, euh, ...

FRANS Dat is niet echt logisch, hé?

AGENT Dat lijkt me ook.

MARIE Eindelijk haalt het gezond verstand de bovenhand. Merci, Pieter.

ROBERT Ja, merci Pieter. Ik zijn blij dat gij altijd in mijn onschuld zij blijven geloven.

PIETER Och, zwijgt gij maar.

EMMY Blijft het feit dat mijnen bontmantel weg is.

Marleen komt van de trap af. Zij draagt de mantel. Ze aait hem en voelt zich er in geborgen.

ALLEN Marleen?

ROBERT Ik denk dat hij terug is ...

MARLEEN Poes is lief.

MARIE Marleen, hoe komt gij aan die bontmantel?

ROBERT Nog maar eens een bewijs dat ik onschuldig zijn.

EMMY Hier geven!

FRANS Rustig nu, Emmy, ge kunt hem ook gewoon vragen.

EMMY Vragen? vragen? Agent, ik eis dat die mantel onmiddellijk in beslag wordt genomen.

AGENT Alles op zijn tijd, madam.

MARIE Marleentje, vertelt eens aan de Cis hoe ge aan die mantel komt.

Marleen zwijgt.

ROBERT Marleen?

AGENT Als ze blijft zwijgen, Marie, dan zie ik geen andere optie dan haar mee te nemen naar het politiekantoor voor een grondige ondervraging.

MARIE Toe Marleentje, zeg iets, anders kunnen we u ook niet helpen.

MARLEEN Poes is lief.

AGENT Dan zie ik geen andere oplossing.

EMMY Pakt die dievegge maar mee. Ze moet boeten voor haar daden. Achter dat onschuldig uitziend koppeke gaat een gevaarlijk crimineel brein schuil. Die moet opgesloten worden in een gevang of een instelling.

FRANS Wilt gij nu voor één keer uw kop eens houden. Het enige wat er uit uw strot komt zijn kwetsende woorden. Niet moeilijk dat wij nergens niet meer welkom zijn. Gij verziekt den boel zodra ge uwe mond opentrekt. Ik word dat stilaan beu.

ROBERT Goed gezegd, Frans.

AGENT Marleentje, komt ge mee met nonkel Cis?

Pieter steekt een stokje tussen de wielen.

PIETER Dat zal niet nodig zijn.

AGENT Pardon?

PIETER Ik heb die mantel gestolen.

MARIE Pieter?

PIETER Laat Marleentje dus maar met rust. Neem mij maar mee.

EMMY Pakt heel die klik samenzweeders maar ineens mee.

FRANS Emmy, zwijgen.

ROBERT Ik ga toch nog gelijk krijgen.

MARIE Robert!

AGENT Hebt u nog iets te zeggen, mijnheer, euh ... Pieter was het geloof ik, voor ik u meeneem?

PIETER Ik heb het gedaan voor Marleentje. Ik zie dat meisje ongelooflijk graag. Ik wou niet dat ze treurde over het gemis van haar poes. En vermits we die geit in onze frak hebben geslagen, ben ik op zoek gegaan naar iets anders. Die frak van Emmy was het beste, niet eetbare ding dat in de buurt kwam. Het spijt me.

MARIE Dank je wel, Pieter.

AGENT Goed, kom dan maar mee. Dan zullen we dat eens allemaal op papier zetten.

EMMY En krijg ik ondertussen mijn bontmantel mee?

AGENT Die is aangeslagen als bewijslast. Die kunt ge pas na de uitspraak van de rechtbank proberen terug te vorderen. Marie, wil jij hem even bij Marleentje uitdoen. Jou vertrouwt ze het best.

MARIE Oké. Marleentje. Mag de Cis de poes even meenemen?

MARLEEN Poes is lief.

MARIE Ja, maar nu moet poes even weg.

Marie doet de mantel rustig uit en gaat er mee naar de agent die half in de deuropening staat met Pieter. Marleen staat eenzaam op de trap.

MARLEEN Ik heb poes gevonden.

MARIE Wat zeg je?

MARLEEN Ik zag poes vanuit raam. Poes was over de muur gekropen. Zat in de tuin van de burens. Aan waslijn.

EMMY *(tot Frans)* Hebt gij mijnen nertsen bontmantel aan de wasdraad gehangen?

FRANS Die stonk naar rotten hond. Die moest buiten.

MARLEEN Ik ben poes gaan bevrijden. Poes had pijn gedaan. Nu slaapt poes terug op bed. Heeft geen pijn meer.

MARIE Wil je zeggen dat jij de poes bent gaan halen en niet Pieter.

MARLEEN Pieter liegen voor mij, Pieter lief.

ROBERT Is dat waar, Pieter.

PIETER Ik wist dat ze hem op haar kamer had. Ik wou niet dat ze naar de gevangenis moest. Daarvoor zie ik haar te graag.

AGENT Dus hebt u eigenlijk niks met die diefstal te maken?

PIETER Ik ben onschuldig.

MARIE Daar heb ik nooit aan getwijfeld. Zie je nu wel dat de waarheid steeds beter verteld kan worden.

AGENT Goed, ik stel het volgende voor: vermits het hier niet echt om een diefstal gaat ...

EMMY Dat meent ge niet.

AGENT ... maar om een lening ter goeder trouw, *(tot Emmy)* gij, gij krijgt uw frakske nu al terug, op voorwaarde dat ge geen klacht indient ...

EMMY Er mankeert toch niks aan?

AGENT *(tot Robert)* gij belooft nooit meer op het dak van de burens te klimmen ...

ROBERT Oké, beloofd.

AGENT ... en gij, gij hebt een goed hart. Gij komt er wel, jongen. Gij moet mij beloven dat ge goed voor Marleentje zult zorgen. Maar ik ben er van overtuigd dat ge dat zult doen.

PIETER Beloofd.

AGENT Dan beschouw ik dit hoofdstuk als afgesloten. En nu iedereen naar zijn eigen huis.
Vooruit. Salut.

FRANS en
EMMY Salut. *(af)*

SCENE 6

Enkele weken later. Marie is in de keuken bezig. Robert komt binnen van zijn werk. Hij heeft voor zijn normale doen deftige kleding aan en een frigobox bij. Hij gaat naar de keuken om deze aan Marie te geven.

ROBERT Marie, ik zijn thuis.

MARIE Ah, hoe was 't op 't werk?

ROBERT Goed, hé. Ik moet zeggen, eigenlijk gaat mij dat wel af, zo wat werken.

MARIE Ik zijn blij voor u.

ROBERT Ja, zo eens onder de mensen komen, ik wist niet dat da zoveel deugd zou kunnen doen.

MARIE Weet ge wat ik zeker zo goed vind aan uw job? Dat ge Marleentje daar een beetje in het oog kunt houden.

ROBERT En dat gaat binnenkort nog meer het geval zijn ...

MARIE Ah, ja?

ROBERT Ik krijg een opleiding als magazijnier. Palletjes verrijden met de vorklift, dingies aan Marleentje geven als de winkel niks nimmer in de schabben heeft staan ...

MARIE Amai, promotie!

ROBERT Bwah, het is wel voor hetzelfde loon.

MARIE Dat loon dat doet er niet toe, als ge het maar gère doe.

ROBERT En ik zijn elke avond op tijd thuis voor het eten.

MARIE Gaat nog maar efkes zitten. Ik zijn er just aan begonnen.

Robert gaat in de keuken een pintje halen. Hij gaat voor de televisie zitten. Hij is weer naar het nieuwsbericht aan het kijken.

Lezer De gezochte dader van de overvallen op de elektronikaketen in Berchem is deze morgen opgepakt in Deurne. Een agent die op een terras een sandwich zat te eten tijdens zijn lunch zag hoe de verdachte uit een kledingzaak liep met enkele nerts mantels. De agent opende prompt het vuur op de klaarstaande vluchtwagen waarin de verdachte stapte.

ROBERT *(Verslikt zich haast)* Godverdomme, de Cis. Marie, komt rap, de Cis is op TV.

Marie haast zich en komt er bij staan.

AGENT *(Voice-over)* Ja, ik zat dus rustig mijn broodje op te eten, een smos ham-kaas zonder mayonaise, toen ik de dader uit die winkel zag lopen. Ik herkende dat gezicht meteen. Ik ken namelijk iemand, ne goeie vriend van mij, die heel goed op hem trekt, alleen heeft die geen snor en den deze wel. Ik ben direct beginnen schieten. Op de banden wel te verstaan, ik zou niet willen dat hij dood zou zijn voordat hij zijn straf heeft uitgezeten.

LEZER Marcus C. is een gangster die gezocht wordt voor diverse overvallen waarvan velen met geweld op diverse winkelketens. Zijn bende bleek vooral geïnteresseerd in elektronica en dure bontmantels. Tot zover deze opsparing verzocht.

Robert zet de televisie uit.

MARIE Moet gij niet naar het weer met Sabientje zien?

ROBERT De Cis is de ster van de avond. Ik pak Sabien wel op.

MARIE Straf hé. Op zo'n man kunnen we tenminste nog rekenen. En wij kennen die persoonlijk. Ik ga hem straks opzoeken.

ROBERT Feliciteert hem van mij ook, wilt ge?

MARIE Ga toch mee. Er ga waarschijnlijk wel het een en het ander gevierd worden bij hem thuis.

ROBERT 'k zou het geloven. Volgens mij gaan wij die hier niet veel meer zien.

MARIE Waarom niet?

ROBERT Die ga waarschijnlijk een ongelooflijke promotie krijgen. Gene wijkagent niet meer, maar een hoofdcommissaris of zoiets.

MARIE Wel, die verdient dat. Na al wat dat die al voor ons heeft gedaan. Zeg, hebt ge het gehoord, hij sprak over de Pieter.

ROBERT Ja, "ne vriend van mij", zeit hem.

MARIE Ook van jou?

ROBERT Ach, er zijn zware woorden gevallen. Maar na dat voorval met die bonten frak, hebben wij eens goed gebabbeld. Ik vond dat echt moedig dat die dat voor mij en Marleentje opnam. Wij zijn goede maten geworden. Dat zit wel snor. En hij heeft mij prompt al een videoband cadeau gedaan.

MARIE Alé vooruit, ik ben blij dat te horen.

ROBERT Wat eten we vanavond?

MARIE Ik dacht stoofvlees.

ROBERT Da's goed. Dat mag 'k ik gère.

MARIE Dat weet ik wel. Er schiet meestal niet veel meer over als gij er van mee eet.

ROBERT Ge moet eens wat meer maken. Trouwens, die Marleentje, die eet er ook niet naast de laatste tijd.

MARIE Sinds dat de Pieter hier is fleurt die helemaal op. Ik zen echt blij voor haar.

ROBERT Wel, ik ook.

Pieter en Marleen komen binnen met een kinderwagen. Marleen is inderdaad vrolijker en meer openen dan voorheen. Ze lacht zelfs.

PIETER Zo zie, Hansje en Grietje zijn terug van hun boswandeling.

ROBERT Als ge van den duvel spreekt ...

PIETER Over Marleentje geen kwaad woord, hé.

ROBERT Ik zou niet durven.

PIETER Het is u geraden, kameraad.

ROBERT Zeg, de Cis was daarjuist op den TV. Die heeft een of andere gangster opgepakt. Chic hé?

PIETER Dat is goed nieuws. Hoe meer criminelen er vast zitten, hoe beter.

MARLEEN Wij, alé, vooral de Pieter heeft goed nieuws.

MARIE Ja. Vertel.

PIETER Zo belangrijk is het nu ook weer niet.

ROBERT Nu maakt ge mij curieus.

PIETER Ik wou er eigenlijk mee wachten tot na het eten.

MARLEEN Maar nee, vertel dat nu maar.

- PIETER Oké. Ik zijn vandaag naar mijn vader geweest ...
- ROBERT Hebt gij een vader?
- MARIE Zwijgt nu toch eens. Vertelt voort, manneke.
- PIETER ... en wij hebben eens goed en lang met mekaar geklapt.
- MARLEEN (*als tromgeroffel*) En ...
- PIETER En ... wij hebben alles bijgelegd. Wij zijn terug vrienden.
- MARIE Dat is goed nieuws.
- PIETER Heel goed nieuws.
- MARIE Alé, proficiat dan maar.
- ROBERT Ja, proficiat zeker.
- MARIE Maar, dat betekent ook dat we u hier niet meer alle dagen zullen zien?
- PIETER Daarover moet ik nog iets vragen, Marie.
- MARIE Doe maar jongen.
- PIETER Ik mag bij mijn vader in de zaak beginnen. Ik krijg ook wat financiële steun van hem. En ik ga iets klein zoeken om alleen in te gaan wonen. Maar, mag ik, zolang als da'k geen appartementje vind, hier blijven wonen? Ik zal wel een deel van mijn pree afstaan voor het gezamenlijke sigarenkistje.
- ROBERT Dat wier tijd.
- MARIE Ik denk dat gij ook nog wat achtersta, mijnheer, dus ik zou maar zwijgen als ik u was.
- MARLEEN Mag het?
- MARIE Natuurlijk. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Gij moogt blijven zolang als dat ge wilt. Dat is geen enkel probleem, er zijn toch kamers genoeg.
- PIETER Merci, Marie. (*innige omhelzing*).
- ROBERT Niet te lang hé. Marie is het eten aan het klaarmaken.
- MARIE Weet ge wat ge doe? Ga gij al eens patatten schillen. (*Robert druipt zuchtend naar de keuken af*) En schilt er maar goe veel. We eten frieten bij dat stoofvlees.

Marie kijkt naar de kinderwagen.

MARIE En hoe is het afgelopen met de kleintjes? Hebben ze genoten van de buitenlucht?

MARLEEN Amai. Het zal nog niet. Ze zijn halverwege in slaap gevallen. Als die nog maar een straaltje zon voelen, ziet ge die zo ontspannen.

PIETER Het is daarom dat we zo laat zijn. We zijn ergens in het zonnetje op een bank gaan zitten en hebben ze laten slapen.

MARLEEN En ik heb ook een dutje gedaan op de Pieter zijne schoot.

MARIE Groot gelijk. Ge moet genieten van de mooie dingen in het leven.

PIETER Dat vind ik ook.

Marie kijkt nogmaals in de kinderwagen.

MARIE Zo'n schoon oogjes. Mag ik er nog eens eentje pakken.

PIETER Ze hebben niet liever.

MARLEEN Welke wilt ge? Die zwarte of die bruine?

PIETER Of liever één van die drie gevlekte?

MARIE Dat maakt eigenlijk niet zo veel uit. Ik vind ze allemaal even schattig.

Ze nemen alle drie een konijntje uit de wieg. Het gesprek gaat in stilte verder. Robert komt, met een schort aan, in de keukendeur staan.

EINDE.